

15 Δεκεμβρίου, 1995

[ΠΙΚΗΣ, Πρόεδρος, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Δ/στές]

ΒΕΡΕΓΓΑΡΙΑ Π. ΠΑΠΑΚΟΚΚΙΝΟΥ,

Εφεσείουσα-Αιτήτρια,

v.

ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ LANDBROKE GROUP P.L.C. ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ.

*Εφεσιβλήτων-Καθ' ων η αίτηση.**(Πολιτική Έφεση Αρ. 9409).*

Πολιτική Δικονομία — Εμφάνιση υπό διαμαρτυρία — Προηγούμενη άδεια του Δικαστηρίου — Εμφάνιση υπό διαμαρτυρία χωρίς προηγούμενη άδεια του Δικαστηρίου.

Η εφεσείουσα-αιτήτρια, καταχώρησε αίτηση με την οποία ζητούσε δήλωση υποστηριζόμενη με σχετικό διάταγμα, ότι η εμφάνιση υπό διαμαρτυρία των εφεσιβλήτων - καθ' ων η αίτηση, έγινε κατά παράβαση της Δ. 16 θ. 9 των Θεσμών της Πολιτικής Δικονομίας, επειδή δεν είχαν εξασφαλίσει προηγουμένως άδεια του Δικαστηρίου και συνεπώς ήταν άκυρη, αντικανονική και στερημένη οποιασδήποτε ισχύος. 5
10

Η συνήγορος της εφεσείουσας-αιτήτριας, εισηγήθηκε, ότι ήταν παράτυπη και άκυρη η εμφάνιση υπό διαμαρτυρία, καθ' όσον η εξασφάλιση προηγούμενης άδειας από το Δικαστήριο, αποτελεί αναγκαιότητα, αφού αυτό προβλέπεται από τη Δ.48 θ.8(1)(γ.1) των Θεσμών της Πολιτικής Δικονομίας. 15

Ο συνήγορος των εφεσιβλήτων - καθ' ων η αίτηση, πρότεινε ότι εμφάνιση υπό διαμαρτυρία χωρίς προηγούμενη άδεια του Δικαστηρίου είναι πάντοτε δυνατή και επικαλέστηκε τη σχετική νομολογία. 20

Αποφασίστηκε, ότι:

(1) Η Δ.16 θ.9 των Θεσμών της Πολιτικής Δικονομίας, παρέχει τη δυνατότητα εμφάνισης υπό διαμαρτυρία ακόμη και χωρίς άδεια ή διάταγμα του Δικαστηρίου. 25

(2) Η Δ. 48 θ.8(1)(γ.1) αναφέρεται αποκλειστικά στην περίπτωση όπου επιδιώκεται η λήψη άδειας για καταχώρηση εμφάνισης υπό διαμαρτυρία και δεν αφορά την περίπτωση όπου ο διάδικος δύναται να ενεργήσει και χωρίς άδεια.

5

Η έφεση απορρίφθηκε με έξοδα υπέρ των εφεσιβλήτων.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

10

Γεωργιάδης v. Χάσικου και Άλλων (1991) 1 Α.Α.Δ. 1136.

Έφεση.

15

Έφεση από την αιτήτρια κατά της ενδιάμεσης απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας (Ηλιάδης, Π.Ε.Δ., Πασχαλίδης, Ε.Δ.) που δόθηκε στις 14 Μαρτίου, 1995 (Αρ. Αγωγής 9415/93) με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση της εφεσείουσας για ακύρωση της υπό διαμαρτυρία εμφανίσεως των εναγομένων εφεσιβλήτων.

20

Α. Παπακόκκινου (κα), για την Εφεσείουσα.

Χρ. Χατζηναστασίου, για τους Εφεσιβλήτους.

25

Cur. adv. vult.

ΠΙΚΗΣ, Π.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Νικολάου, Δ.

30

ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Δ.: Κατά τον Σεπτέμβριο του 1993, η εφεσείουσα καταχώρησε στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας αγωγή και με άδεια του δικαστηρίου προέβη σε επίδοση στους εναγομένους εκτός δικαιοδοσίας. Οι εναγόμενοι καταχώρησαν, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, εμφάνιση υπό διαμαρτυρία και κατά την ίδια ημερομηνία υπέβαλαν αίτηση για ακύρωση του κλητηρίου εντάλματος ή της επίδοσής του, επικαλούμενοι έλλειψη δικαιοδοσίας. Πριν από το τέλος Νοεμβρίου 1993, καταχωρήθηκε ένσταση. Ωστόσο, η αίτηση παραμένει σε εκκρεμότητα μέχρι σήμερα.

40

Μεσολάβησε την 7 Νοεμβρίου 1994, ήτοι, περίπου ένα χρόνο αργότερα, αίτηση της εφεσείουσας με την οποία ζητούσε δήλωση υποστηριζόμενη με σχετικό διάταγμα ότι η εμφάνιση υπό διαμαρτυρία ήταν έκθεσμη ως γνηνομένη κατά παράβαση της Δ.16

θ.9 και ως εκ τούτου άκυρη, αντικανονική και στερημένη οποιασδήποτε ισχύος. Το ίδιο ζητούσε και σε σχέση με τη συνακόλουθη αίτηση των εφεσίβλητων για ακύρωση του κλητηρίου εντάλματος ή της επίδοσής του. Αφού καταχωρήθηκε ένσταση, το δικαστήριο προχώρησε στην κατά προτεραιότητα ακρόαση της εν λόγω αίτησης της εφεσείδουσας και, με απόφαση ημερομηνίας 14 Μαρτίου 1995, την απέρριψε επισημαίνοντας ότι στην υπόθεση *Γεωργιάδης v. Χάσιου και Άλλων* (1991) 1 Α.Α.Δ. 1136, ή Δ.16 θ.9 ερμηνεύθηκε με τρόπο που επέτρεπε την καταχώρησή εμφάνισης υπό όρο ή διαμαρτυρία χωρίς την προς τούτο εξασφάλιση άδειας ή διατάγματος. Η παρούσα έφεση στρέφεται εναντίον εκείνης της απόφασης.

Οι διάτυπωθέντες λόγοι έφεσης είναι πολυσχιδείς. Συνοψίζονται όμως εύκολα στα εξής:

(α) Ότι η εμφάνιση υπό διαμαρτυρία καταχωρήθηκε κατά παράβαση της Δ.16 θ.9, ιδωμένης σε συνδυασμό με τη Δ.48 θ.8(1) (r.1) έφόσον δεν είχε προηγουμένως ληφθεί προς τούτο άδεια ή διάταγμα του δικαστηρίου

(β) Ότι ενόψει του (α) ανωτέρω, η εμφάνιση, υπό διαμαρτυρία θα έπρεπε να θεωρηθεί άκυρη ή, στην καλύτερη περίπτωση, ως εμφάνιση δίχως αίρεση και

(γ) ότι ενόψει των (α) και (β) ανωτέρω, η αίτηση των εφεσίβλητων για ακύρωση του κλητηρίου εντάλματος ή της επίδοσής του, κατέρρεε ως στερούμενη αντικειμένου.

Η συνήγορος της εφεσείδουσας, επιχειρηματολογώντας ενώπιόν μίας, δέχθηκε κατ' αρχήν ότι η απόφαση στην υπόθεση *Γεωργιάδης v. Χάσιου και Άλλων* (ανωτέρω) ήταν ορθή αλλά εισηγήθηκε ότι αντανακλούσε τις ανάγκες υπόθεσης Εκλογοδικείου και θα έπρεπε να διακριθεί από την παρούσα. Πρόσθεσε ότι εν πάση περίπτωση εκεί δεν εξετάστηκε και η επενέργειά της Δ.48 θ.8(1)(r.1) με την οποία προβλέπεται η δυνατότητα υποβολής αίτησης ex parte για τη λήψη σχετικής άδειας, κατ' επέκταση και η αναγκαιότητα, κατά τη συνήγορο, εξασφάλισης άδειας πριν από την κατάχώρηση εμφάνισης υπό διαμαρτυρία. Αυτή η αναγκαιότητα, εισηγήθηκε η συνήγορος, καθιστούσε δικονομικώς μεμπτά τα διάβηματα στα οποία είχαν προβεί οι εφεσίβλητοι και, κατ' ακολούθιαν, αναπόφευκτη την επιτυχία της αίτησης της εφεσείδουσας. Επισημάνθηκε κατά τη συζήτηση ότι εάν η εμφάνιση υπό διαμαρτυρία ήταν εξ υπαρχής άκυρη, όπως προέβαλλε η εφεσείδουσα

ουσα, αυτό θα άφηνε ελεύθερο το πεδίο για λειτουργία Δ.16
 θ.9 δεδομένου ότι καθώς διαλαμβάνεται σε αυτή, ακόμα και χω-
 ρίς εμφάνιση υπό διαμαρτυρία, ο εναγόμενος δύναται να κινήσει
 5 τον μηχανισμό για παραμερισμό της επίδοσης του κλητηρίου
 εντάλματος. Υπενθυμίζουμε ότι η Δ.16 θ.9 έχει ως εξής:

“A defendant before appearing shall be at liberty, without
 obtaining an order to enter or entering a conditional
 appearance, to take out a summons to set aside the service
 10 upon him of the writ or of notice of the writ, or to discharge the
 order authorizing such service.”

Η συνήγορος εισηγήθηκε τότε, όπως άλλωστε το ίδιο έπραξε και
 ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου, - και τούτο κατ' αντιθε-
 15 ση με ό,τι τουλάχιστο εναλλακτικά προωθήθηκε με την αίτηση -
 ότι η καταχωρισθείσα εμφάνιση δεν είναι ούτε άκυρη, ούτε παρ-
 χής ούτε στερημένη οποιασδήποτε ισχύος αλλά έγκυρη χωρίς
 όμως τη διατυπωθείσα επιφύλαξη. Αυτό το ενδεχόμενο, η συνή-
 20 γορος το περιέγραψε, όπως το έθεσε και στην ειδοποίηση έφε-
 σης, “ως την καλύτερη για τους εφεσίβλητους περίπτωση.” Που
 βέβαια δεν είναι. Στην πραγματικότητα είναι η χειρόστη.

Από δικής του πλευράς, ο συνήγορος των εφεσίβλητων επικα-
 25 λέσθηκε την *Γεωργιάδης v. Χάσιου και Άλλων* (ανωτέρω) ως αυ-
 θεντία με καθολική εφαρμογή στη βάση της οποίας καταχωρήθηκε
 η υπό διαμαρτυρία εμφάνιση χωρίς να είχε ζητηθεί άδεια.

Πράγματι, στη *Γεωργιάδης v. Χάσιου και Άλλων* (ανωτέρω)
 30 ανέκυψε θέμα ταυτόσημο με το υπό εξέταση. Επρόκειτο περί
 Εκλογικής Αίτησης αλλά σύμφωνα με τους εφαρμοστέους Κα-
 νονισμούς του Εκλογοδικείου ίσχυε και η εν λόγω Δ.16 θ.11. Εί-
 χε και εκεί καταχωρηθεί εμφάνιση υπό διαμαρτυρία χωρίς άδεια
 και ακολούθησε αίτηση για παραμερισμό. Οπότε προβλήθηκε η
 35 αντίρρηση ότι εμφάνιση υπό διαμαρτυρία χωρίς την εκ των προ-
 τέρων άδεια του δικαστηρίου θα έπρεπε να θεωρηθεί ως ανεπι-
 φύλακτη εμφάνιση. Το δικαστήριο έκρινε - κατ' αντίθεση προς
 Αγγλική νομολογία - ότι η Δ.16 θ.9, παρείχε τη δυνατότητα εμφ-
 40 άνισης υπό διαμαρτυρία ακόμα και χωρίς τέτοια άδεια ή διά-
 ταγμα του δικαστηρίου. Η συνήγορος της εφεσείουσας δεν αμ-
 φισβήτησε την ορθότητα της εν λόγω απόφασης έτσι ώστε να
 εγείρει για εξέταση ζήτημα ανατροπής. Επομένως δεν θα συ-
 ζητήσουμε. Η εισήγηση της συνηγόρου ότι θα πρέπει να διακρι-
 θεί η απόφαση στην εν λόγω υπόθεση από την παρούσα, στερεί-
 ται ορθολογικού ερεισματος. Η δοθείσα ερμηνεία δεν μπορεί

παρά να τυγχάνει καθολικής εφαρμογής εφόσον διέπει τα της υπόθεσης ανεξάρτητα από το είδος της υπόθεσης. Η υπόθεση υπόκειται στη διάταξη και όχι η διάταξη στην υπόθεση. Έπειτα, το ότι η Δ.48 θ.8(1)(γ.1) δεν μνημονεύεται στην εν λόγω απόφαση, δεν αποτελεί, κατά την άποψή μας, παράγοντα που να μειώνει τη σημασία της απόφασης δεδομένου ότι αυτή η διάταξη αναφέρεται αποκλειστικά στην περίπτωση όπου επιδιώκεται η λήψη άδειας και όχι στην περίπτωση όπου ο διάδικος δύναται να ενεργήσει και χωρίς άδεια.

5

Η εν λόγω απόφαση δημιουργεί ερμηνευτικά επί του προκειμένου δίκαιο το οποίο παραμένει αδιάσειστο. Και θέτει τέρμα στο υπό αναφορά ζήτημα. Προσθέτουμε ωστόσο και τα εξής. Ακόμα και εάν επικρατούσε αντίθετη άποψη, η θέση της εφεσίουσας ότι η εμφάνιση υπό διαμαρτυρία ήταν άκυρη εξ υπαρχής θα σήμαινε ότι και πάλι οι εφεσίβλητοι θα μπορούσαν να προχωρήσουν με αίτηση για ακύρωση ή παρεμερισμό. Το ίδιο θα ήταν το αποτέλεσμα και σε περίπτωση κατά την οποία η εμφάνιση υπό διαμαρτυρία θα εθεωρείτο ως απλώς αντικανονική γιατί και σε εκείνη την περίπτωση η προσβολή της δεν θα μπορούσε, κατά την άποψή μας, να ήταν επιλεκτική. Η εμφάνιση υπό διαμαρτυρία είτε υπάρχει στο σύνολό της είτε δεν υπάρχει καθόλου.

10

15

20

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα υπέρ των εφεσιβλήτων.

25

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα υπέρ των εφεσιβλήτων.